

SÖMÜRÜ VE ONA KARŞI DURUŞ

Sömürünün de, faizin de aynı dürtüye dayandığı ve faizin sonuçta toplum düzenini nasıl bozduğu genelde bilinmektedir. Müslüman ülkeleri de dahil olmak üzere, hemen her toplum, faiz üzerine kurulu mevcut iktisadi sisteme, yani kapitalizme karşı mücadeleyi kaybettiler.

İnsan, ilk yaratılışından bugüne kadar, haksız kazanç üzerinden varlık elde etmeye devamlı yeltenmiştir. Hz. Âdem, Şeytanın teşviğiyle sonunda pişmanlık duyduğu suçu işlemiş, yasaklı meyveden yemiş, kolay yoldan ebedî bir hayatı, müthiş bir varlığı elde etmeye çalışmıştır. Sonuçta ceza olarak bulunduğu mekândan olmuş ve daha zor bir ortama sürgün edilmiştir. Hz. Âdem'in bu davranışında, bir işi kolay yoldan, emek sarf etmeden, haksız bir kazanç olarak hemen o arzuladığı şeyi elde etme duygusu yatıyordu. Halbuki sabredip çaba gösterdiğinde Allah ona o arzuladığı hayatı ahirette zaten vereceğini vaatmişti. O ise bunu yapmadı ve hakkı olmayan bâtil yolu denedi.

Onun nesli de haksız yollarla varlık edinmeye çoğu zaman yeltenmektedir. Hırsızlık ve gasp gibi metotları bile kullanır. Ancak bunlar toplumda bariz ve kaba davranışlar olduğu için hemen fark edilirler ve uygulanmaları kolay olmaz.

Haksız Kazanç Olarak Faiz

İnsanın haksız kazanç elde etmesinin diğer bir yolu da faiz metodunu kullanmasıdır. Bilindiği gibi, faiz metodu da iki taraf bir borç ilişkisine girer. Biri verdiği borca karşılık fazlalık alıp, bâtil yoldan gelir elde etmeye girer. Diğeri de borç olarak fazlalık, yani faiz verir. Her ikisi de çok yönlü bir suçu işlemektedir. İki tarafın işledikleri suçlar aynı olmamakla birlikte, ikisi de meşru olmayan kolaycılığa kaçmakta, çaba göstermeden

sonuca varmayı arzulamakta ve haksız kazanç elde etmeyi amaçlamaktadırlar.

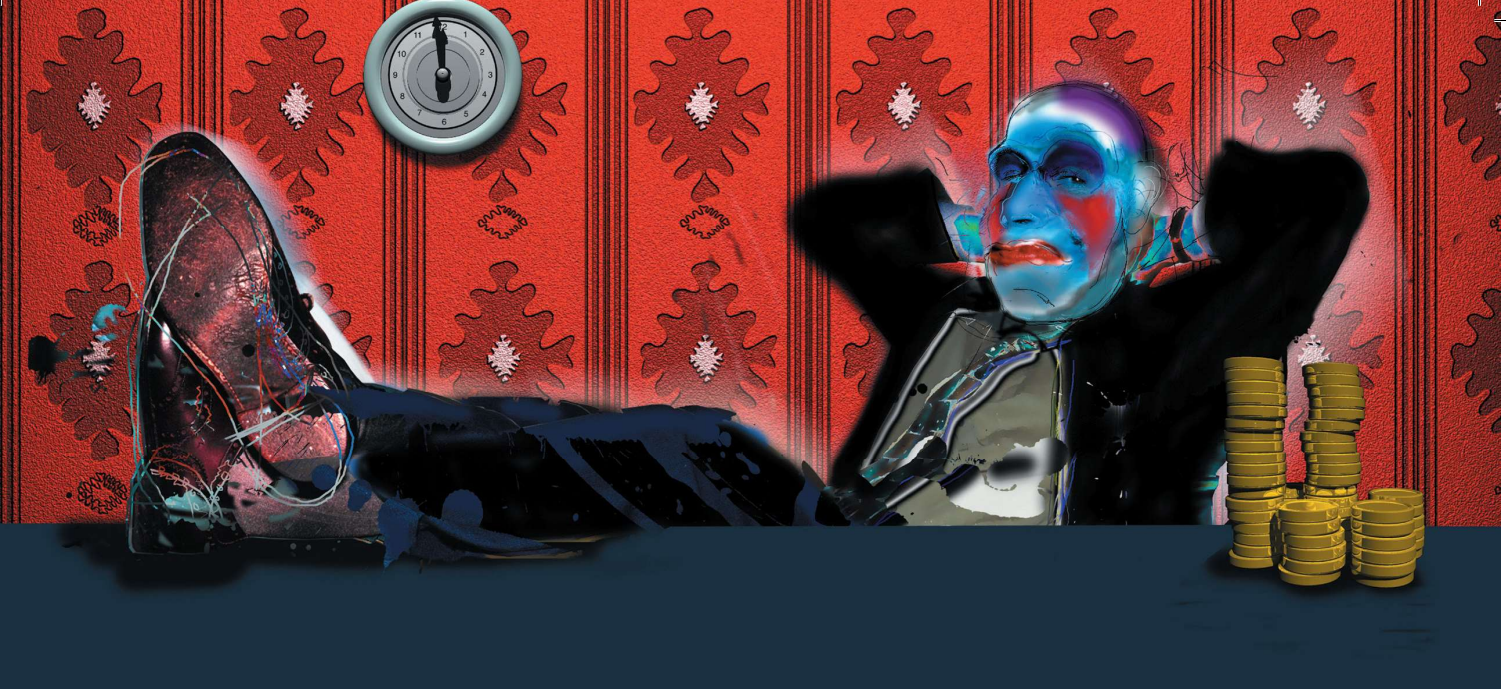
Faiz Yiyen Kişinin Durumu

Faiz yiyen kişi, borçtan haksız fazlalık elde eder ve bu eylemle birden fazla suçu aynı anda işlemiş olur. Faizli borç ilişkisi, alan ile veren arasında karşılıklı rızaya dayanıyor olsa da bu ikilinin yapmış olduğu eylemden, toplum olumsuz etkilenir. Faizi yiyen kişi hem haksız kazanç elde etmek yüzünden hem de toplum düzenini bozmak yüzünden suç işlemiş olur. Bunun etkileri hem burada hem de başkaları tarafından az-çok ayrıntısıyla delillendirilmektedir.

Faiz Veren Kişinin Durumu

Bir de faizli borç ilişkisinin ikinci tarafı bulunmaktadır. Bu taraf genelde insanların gözünde fazla irdelenmez ve suçludan ziyade, mağdur olarak görülür. Her borç alan kişi, almış olduğu borca karşılık fazlalık öder. Bu kişi de borç almasından ötürü, faiz suçunun işlenmesine, buna bağlı olarak toplum düzeninin bozulmasına bizzat katkı sağlamış olur.

Borç alan kişi, almış olduğu borçla o arzulamakta olduğu varlığı hemen almak, ondan hemen yararlanmak ister. Bu şekilde satın aldığı varlıkla, kendine toplum içinde hak etmediği itibarı erkenden sağlamaya çalışır. Borç olarak elde etmiş olduğu varlıkla, etrafına karşı gösteriş yapar, kibirli tavırlara girer ve toplum içinde

kıskançlığın artması gibi birçok zararlı oluşumlara sebep verir.

Faiz Alışverişine Müsaade Eden Toplumun Durumu

Borç, sağlıklı bir toplumda genellikle bir kişiye dar da kaldığı zaman darlığının giderilmesi için yani iyilik amaçlı verilir. O kişi o almış olduğu borçla konumunu korur ve yapılan iyiliğe karşı minnettar olur. İstese de ona yapılan iyiliği istismar edemez; toplum buna müsaade etmez.

Faizli borç ilişkisine müsaade eden tüm toplumlar, sağlıklı yapılarını bozmuş olurlar. Toplum içinde kıskançlık, bencillik gibi duygular artar, kardeşlik ve dayanışma anlayışı çöker. Toplumun ortak mali olan para giderek piyasadan çekilir.

Faizli borç ilişkisi Müslüman toplumuna özgü bir yasadır değildir. Yeryüzünde bulunan toplumların tümünde ağır bir suç unsuru olarak görülmektedir. Çünkü işin özünde, bâtıl yani uydurma yollarla haksız şekilde bir varlığın el değiştirmesi ve toplum düzeninin bozulması yatmaktadır.

Yüce Allah Kur'an'da da: **Kendilerine yasak edildiği halde faiz alırlar ve insanların mallarını uydurma yollarla yerler...** (Nisâ 4/161) buyurmaktadır.

Bu açık yasağa rağmen insan bu suçu işlemek için farklı yol ve yöntemler geliştirebilmiştir. İslam'ın temel

kuralları çiğnenerek geleneksel İslâm anlayışında da faizli borç ilişkisi dolaylı şekilde maalesef yer edinebilmiştir. Faizli borç alıp verebilmek için Osmanlı İmparatorluğunda para vakıfları kurulmuş, devletin yasa ve mevzuatlarına uygun meşru yöntemler geliştirilebilmiştir. Faiz alıp verebilmek için hile-i şer'iyeye gibi fikhî kavramlar ortaya konulmuş ve uygulamaya alınmıştır.¹

Benzer şekilde Müslüman olmayan toplumlarda ve tarihin çeşitli dönemlerinde de birçok kez faiz yasakları devre dışı bırakılmış, böylece Allah'ın ve O'nun elçilerinin muhafaza etmeye çalıştıkları tabii düzene saldırılmıştır. Bu saldırıya karşılık veren Allah da onlara karşı savaş açarak yıkım ve hüsrانlarını sağlamıştır.

Yüce Allah insanların, uyarıldıkları halde faiz alarak tabii düzeni bozmaktan vazgeçemedikleri sürece, kendisi ve elçisi tarafından onlara karşı yürütülen bir savaşın içinde olacaklarını açıkça ilan etmektedir.²

Kapitalizm ve Faiz

Üzülerek tespit etmekteyiz ki bugün de dünyanın geneline yayılmış bir faiz düzeni, belki tarihte hiç olmadığı kadar etraflı ve sistematik şekilde işleyerek kol gezmektedir. Asırlardır yeryüzünde faize ve sömürüye imkân sağlamakta olan "kapitalizm" adında suni bir ekonomik düzen oluşturulmuştur. Bu suni düzende, düzeni kullanarak dünya nimetlerini hoyratça harcayan mutlu bir azınlık bulunmaktadır. Diğer taraftan bu sistemde, sistem yüzünden ezilen, varlıkları ve emek-

leri sömürülen, açlıkla yaşam savaşı veren milyarlarca mağdur insan yaşamaktadır.

İnsana kendisinin iyiliği için yaratılıştan doğal bir özelliğ olarak bencillik duygusu verilmiştir. Bu özellik insanın yaşamı ve geleceği için önemlidir. İnsan bu duyguyu (biraz da Şeytanın ona aşıladığı korkunun etkisiyle) aşırılığa soktuğunda kendisi ve çevresi için tahripkâr bir vaziyete girer.

Kapitalizm, beslediği korkuyla insandaki bu bencillik duygusunu istismar etmeyi başarır. Örneğin; ihtiyaçların sonsuz, kaynakların kıt olduğunu söyler! Halbuki insan çevresine baktığında durumun tam da tersi olduğunu görecektir. Bu gibi, Şeytan vesvesesi olan sözlerin etkisiyle insan makul sınırları aşar, çevresindeki varlıkların tümünü, ne pahasına olursa olsun, elde etmeye çalışır, ondan fayda sağlamaya yönelir.

Kapitalizm insanın bu kabartılmış bencillik duygusuna bir de faizcilik anlayışını eklemektedir. Bu sayede ka-

pitalizm, kendi kendine işleyen güçlü bir toplum mekanizmasına dönüşmüş ve sistemi işletenler için mükemmel bir sömürü aracı haline gelmiş olur. Sistem bu şekilde işletilirken vahşi ve tahripkâr yönleri de bir yan etki olarak ortaya çıkmaya başlar. Üstelik bu sistemi işletmek her ortamda mümkündür. Sistem işletilirken herhangi bir rejim şekline bağlı kalmadan, demokrasi veya diktatörlük gibi yönetim modellerinde de işlevlik gösterebilmektedir.

Ancak kapitalist sistem, her şeye rağmen en gelişkin uygulama alanını demokrasi yapısına sahip olan devlet düzenlerinde bulmuştur. Kapitalizm bugün liberal, neo liberal, sosyal piyasa ekonomisi gibi çeşitli akım ve ideolojilere ayrılarak sınıflandırılabilir. Fakat kapitalizmin hangi akımını alırsanız alın, temelinde faiz etkeni muhakkak bulunmaktadır. Dünya ekonomisinin, sonuçta bugün neredeyse tamamı artık kapitalizm kurallarıyla işletilir hale gelmiştir.

Kapitalizm sömürü amaçlı insan yapımı suni bir yapı olduğu için doğal yapıyla uyuşmamaktadır. Birçok olumsuz yönlerinden birkaçı olarak şu hususları sıralamak mümkündür: Sık sık ekonomik krizlerin yaşanması ve buna bağlı olarak yaygın işsizliğin oluşması, toplumdaki fertlerin sosyal dayanışmadan yoksun kalması, şiddet ve savaş çıgırtkanlığının yaygın hale gelmesi, mesken edinmenin zorlaşması, gelir dağılımında eşitsizliğin artması, kültürel farklılığın azalması gibi toplum yapısında önemli temel bozukluklar oluşmaktadır. Bu sayısız bozukluklar masum insanlar üzerinde inanılmaz acı, üzüntü ve kederlere sebep olmaktadır. Buna rağmen insanların bu sistemden medet ummaları, çareyi yine sistemin kendisinde aramaları, sistemin zararlarını hafifletme arayışlarına girmeleri, insan oğlunun içinde bulunduğu vahim durumun bir başka acı göstergesidir.

Faizle Mücadeledeki Başarısızlıklar

Toplum idaresinde bulunan yetkililer ve sorumluluk duyan insanlar maalesef bu sömürü düzenine ve çar-

pık yapıya karşı tepki göstermekte son derece aciz kalmaktadırlar. İslâm ülkeleri de bu kapitalist yapıdan etkilenmiş ve sonuçta sistemin birer aktif elemanı haline dönüşmüş durumdadırlar.

Faizin bir sömürü aracı olduğu herkes tarafından açıkça bilindiği halde ne kapitalizme ne de faize karşı etkili bir duruş sergilebilmiştir. En mücadeleci toplum liderleri bile mücadeleye kalkıştıklarında etkisiz kalmaktadırlar. Bunun en önemli sebebi, mücadelenin temelini hem yanlış zemine oturtuyor hem de tutarsız davranıyor olmalarıdır.

Başarısız oluşumları üç başlık altında toplayarak birer örnek vermek mümkündür:

Örnek 1) İslâmî Finans Sektöründeki Başarısızlıklar

Dünyada ilk faizsiz İslâmî bankacılığın kuruluşu Mısır'da 1963 yılında gerçekleşmiştir. Türkiye'de ise 1980'li yılların ortalarında ilk katılım bankası kurulmuştur. Dünya'da elli yıldan fazla, Türkiye'de ise otuz yıldan fazla süre geçmesine rağmen, İslâmî bankacılık istenilen seviyeye yaklaşamamıştır bile.

Bankaların başarısızlıkları, çalışma felsefelerinin yanlış bir zemine kaymış olmasından ve tutarsız davranışlarından kaynaklanmaktadır. Bu vaziyet içine giren bir bankanın, müşterisi olmasını istediği insanların güvenini kazanması imkansızlaşır.

Katılım bankalarının ürünleri, kapitalist bir faizli bankanın ürünleriyle büyük bir benzerlik taşımaktadır. Katılım bankalarının çalışma tarzları, işletme yapıları, müşteriye yaklaşımları, sunulmakta olan ürünleri bir müşteri tarafından incelendiğinde, bunların faizli bir bankayla ayırt edilemeyecek kadar benzeştiği görülecektir. Kullanılan kavram ve isim dışında bir fark algıda oluşmamaktadır. Birinde geleneksel kapitalist, diğesinde yalnızca geleneksel Arapça ve İslâmî kavramlar kullanılmaktadır.

Katılım bankalarının sunmakta olduğu ürünler incelendiğinde, bir finans uzmanının bile neredeyse an-

layamayacağı derecede karmaşık yapılarla ve anlaşılması güç kavramlarla dolu olduğu görülecektir. Bankanın bir ürününe bir ilim adamı cevaz verirken bir diğeri vermemektedir.

Katılım bankalarının fikrî yapısı doğru bir amaca artık dayanmamaktadır. Yapı, tıpkı kapitalizmin temelini oluşturan yapı gibi borç ve borçlanma üzerine dönmüştür. Oysa bir katılım bankasının yapısı borca değil, ticarete dayandırılması gerekirdi. Yapının adı "katılım" olan, ancak işlemleri daha çok borçlanmayı algılatan uygulamalar güvensizlik oluşturmaktadır. Böyle tereddüt ve güvensizlik içeren hiçbir yapı başarılı olmaz. İşte bu yüzden katılım bankaları bir Müslüman için tavsiye edilmiş bir yapı olmaktan çıkmıştır. Mevcut katılım bankaları Müslümanları değil, kapitalistleri memnun etmektedir.

Örnek 2) Devlet İdaresinde Faizle Mücadelenin Başarısızlıkları

İdarî yapılarda tutarsız davranıştan ve yanlış zeminde mücadeleden dolayı başarılı sonuç maalesef alınamamaktadır.

Bir taraftan "faize karşıyız" denilerek bir duruş sergileniyor, diğer taraftan hedefe, faizin kaldırılması değil, faizin yalnızca azaltılması konuluyor. Bir taraftan ekonomiyi canlandırmak için esnafa destekler veriliyor ama bu destekler devlet destekli "faizli banka kredisi" şeklinde sunuluyor. Bir taraftan devletin bütçesinden faize bulaşmadan ve borca girilmeden büyük yatırımların kararları alınıyor ama diğer taraftan bu yatırımlar, şirketlerin faizli kredileri kullanmalarını zorunlu hale getiriyor. Hatta şirketlerin bu kredileri temin edebilmeleri için devlet kendisi bankalara yönelik teminatlar veriyor. Devlet görünüşte borç ve faiz batağına girmiyor, ama o yatırımı yapan şirket bu batağa sokuluyor. Bu gariplikleri çokça sıralamak mümkündür.

Özetle bu tutarsızlıklar, sömürü sistemine karşı çaresizlik ve yenilmişliğin acı göstergesini oluşturmak-

tadır. Üstelik bu bedbaht tutarsızlıklar, faizli sömürü sistemi için yeni ve belki de hiç umulmadık fırsatların kapılarını aralamaktadır.

Bir banka, karşısındaki kitlenin kendisinden faizin kaldırılmasını değil de yalnızca faizin azaltılmasını talep ettiğini gördüğünde, durumdan memnun kalacaktır. Hatta kendisi için şunu diyecektir; “endişe duymaya gerek yok, işlerimiz hiç olmadığı kadar iyi gidiyor.” Çünkü bu kitle çevreye faize karşı olduklarını ifade etmekteydi. “Bize karşı olan kitlenin durumu bu işlerimize engel olabilecek kimse kalmamıştır” diyecek ve zaferini ilan edecektir. Maalesef asırlardır sürekli tekrarlanan manzara bu şekildedir.

İdareler tarafından ortaya konulan tutarsız uygulamalar, faizli bir sistemi olumsuz etkilemediği gibi gelirlerini daha da artırmaktadır. Bir bankanın “Tamam, ne yapalım biraz faiz oranını azaltabiliriz, bu düşünceye sahip insanlara biraz daha yakın davranalım, onlara da ucuz krediler verelim de sisteme katmış olalım. Böylelikle daha fazla kişiye borç verme imkanına kavuşur ve biz de sürümden kazanmış oluruz” demesi çok muhtemeldir.

Faizin azaltılması gibi acziyet içeren taleplerle, faiz mücadelesi yapılamayacağı açıkça anlaşılmaktadır. Herkes aldığı borca mümkün olan en düşük faizi zaten vermeyi amaçlar. Dolayısıyla “faizi azaltın” gibi söylemler yersiz ve anlamsız kalmaktadır. Bu tür davranış ve düşünceler, sömürünün yolunu kesmemektedir. Aksine sömürünün “gelişmesine” aktif katkı sağlamaktadır.

Faizli bir sömürüye karşı idarelerin yapısı bu seviyede olmakla birlikte bilim adamları ve sivil toplum kuruluşları tarafından yürütülen çabalar incelendiğinde de manzara çok iç açıcı değildir.

Örnek 3) Bilim Dünyasının Yürüttüğü Mücadelenin Başarısızlığı

Faizin, bir ekonomi için aslında zararlı bir yapı olduğunu dünyada bazı uzman ve bilim adamları cılız bir sesle de olsa, zaman zaman ifade etmektedirler. Dünyada

uygulanmakta olan bu iktisadî yapının gidişatına dur denilmesi gerektiğini, yürürlükte olan kapitalist sistemin sürekli kriz ve mağduriyetlere sebep verdiğini yazıp söyledikleri görülmektedir.

Ama kendilerine yetki ve söz hakkı verilen ilim adamlarının çoğu sömürü düzenine çoktan baş eğmiş vaziyettedir. Faizli bir ekonominin dışında hiçbir yolu uygulanır olarak görmemektedirler. Bunlara, Müslüman olduklarını söyleyen ilim adamları da dahildir. Bunların hepsi kapitalizmin getirdiği olumsuzlukları gördüklerinde, onları hafif arızalar olarak görüp, onları küçük tamirlerle veya göz boyama maksadıyla rötuşlarlar. Yaptıkları düzenlemelere bilimsel bahaneler üretmeye çalışırlar. Bilimsel gerçeklik adı altında, yönlendirici görüş ve öneriler ortaya koymaktadırlar. Ortaya gerçek bir çözüm koyamazlar ve bazen de yanlış olan bir şeyi, doğru diye kabullendirmeye çalışırlar. Sonuçta mevcut sistem bu kişiler tarafından desteklenmektedir.

Sömürü üzerine kurulan kapitalist sistemin en azından uzun vadede sürdürülemez olduğunu söyleyen samimi bilim adamları ise ulaştıkları bilgileri ya ezici güç karşısında kullanmaktan çekinirler ya da bilgilerinin yeterli şekilde yayılmaması için engellenirler. Sistem, onların susturulması için tüm önlemlerini devreye alarak etkisizleştirmektedir.

Kapitalizmin Ulaştığı Nokta

Özetle Şeytan bugün uzun bir emelin sonucu olarak iktisadî alanda da doğru yolun üzerine oturmuş, doğru yolu kapatmış, insanların artık yanlıştan başka bir yolu görmemesini sağlamıştır. Sömürü sisteminde ara ara arızalar çıksa bile refah ve mutluluğun yegâne yolu, bu kapitalist düzenin en ideal şekilde işletilmesi olarak görülmektedir.

Bu manzaranın olumsuzluğu çoğu insanı üzmektedir. Çaresizliğe ve umutsuzluğa bürünmüş, karışık sorular, insanların ve Müslümanların kafalarını sürekli meşgul etmektedir. Bazıları aranan çözümü mevcut sistemi iyileştirmekle bulunacağını sanmaktadırlar. Fakat sisteme yapılan her müdahalenin, yeni sorunların kapısını

aralamakta olduğunu da bilirler. Sonu gelmeyecek bir yama ve tamir mekanizması halinde süreç gerçekten de sürüp gitmektedir.

Diğerleri de kapitalizm ve komünizmden sonra, bunların yerine ikame edilecek, üçüncü bir iktisadî modelin oluşmasını beklemektedir. Oluşması beklenen yapının İslâmî bir yapı olacağını söylemektedirler. Ancak İslâm aleminde şu ana kadar mevcut olan yüzlerce üniversitenin içinde binlerce maaş alan Müslüman ilim adamları olmasına rağmen, üzerine umut bağlanabilecek, gelişme kaydedebilecek bir yapının tohumu bile atılmamıştır. Ufukta görünebilecek, çevrede gelişme gösterilebilecek en ufak bir iktisadî modelin yapısına kimse şahit olamamaktadır. Arzulanan yapı ne kadar sürede oluşur, eksiklikleri olur mu, olursa hangi sürede giderilir, bunlar bilinmemektedir. Sonuçta bu sözler derinlemesine düşünülmeden söylenir ve insanların hayal dünyalarında boş bir dilek olarak kalır.

Bize göre böyle üçüncü bir yapı zaten olmamalı. Sonuçta bu yapı da insan tarafından oluşturulmuş, tıpkı

bundan önceki tüm yapılar gibi suni bir yapı olacaktır. Böyle insan yapımı sistemlerin, Allah'ın koyduğu fitrat düzenine aykırı olması kuvvetle muhtemeldir. Bunlarla ilgili geniş açıklamayı ileriki çalışmalarda daha etraflıca dile getirmeyi arzulamaktayız.

Burada da görüldüğü gibi yürürlükte olan sistemin yanlışlığı görülüyor, ancak çözüm için ortaya konan tüm çabalar belirtilen sebeplerden dolayı tamamıyla yetersiz kalıyor. Bu durum üzerine Müslümanlar ve insanlar kapitalizme karşı gönüllü veya gönülsüz boyun eğip teslim oluyorlar.

Halbuki bu duruş, Allah'a inanıp güvenen bir insanın asla kabul etmeyeceği bir durumdur.

Yüce Sahibine Gönülden Güvenen Bir İnsanın Duruşu

Kapitalizme baş eğmiş, onu benimsemiş, onu kabul edilmiş olanlar, zarar görüyor olsalar da belirli bir zaman sonra duygusal bir bağ ile ona bağlanırlar. Onun üstünlüğünü gönülden kabul ederler. Getireceği acılara bile tahammül ederler. Acılar dayanılmaz olduğunda çareyi yine duygusal bağ kurdukları bu sistemde ararlar. Bu vahim durum, maalesef insanların bulunduğu ve bilim adamlarının takip ettiği noktadır. Bu insanlar artık isteseler de kapitalist yapıya karşı çözüm yolu bulmaları imkansızdır.

Diğer yandan bir Müslüman nasıl bir tavır almalı?

Meselenin şiddeti ortadadır. İnsanlığı asırlardır sömüren, sayısız acı veren, tabii düzenleri bozguna uğratan bir yapıya, Müslüman duruşu gerekmektedir. O duruş; "La-ilah illallah" duruşudur.

Bir Müslüman duygusal bir bağ ile bağlanılmak istenen her yapıya önce "La", yani "hayır, kabul etmiyorum" demeli. Ancak bunu dediği takdirde inancının gereği olan ilk eylemini gerçekleştirmiş olur.

Eğer Müslüman bir yapıya gönüllü bağlanılmak isteniliyorsa orada dikkatli olmalıdır. O yapı doğru bir yapı olsa bile dikkatli davranması ve şüpheli olması ge-

Bir Müslüman, önce gönülden bağ kurduğu tüm güçlere karşı "Artık sizi tanımıyorum" der! Sonra da, gerçek güç sahibi Allah'a dayanır. Yani Arapça söylediği "Lâ-ilâhe il-lallah" sözünün gereğini yapar. Tüm doğru çözümler insana bu sözden sonra görünür olmaya başlar.

rekmektedir. Çünkü işin içine gönül girdiği zaman, akıl artık devre dışı kalır. Müslüman kendisine sunulan her şeyi önce akıl süzgecinden geçirip doğruluğu hakkında onay aldıktan sonra gönülden teslim olabilir.

Herkes gönüllü-gönülsüz kapitalizme ve faizci bir sisteme teslim olmuş olabilir. Ancak bir Müslüman, tıpkı Hz. İbrahim'in Nemrut düzenine karşı durduğu gibi durmalı, elinin tersini gösterip mevcut yapıyı kenara itmeli. Sonra da çareyi yalnızca Allah'a, onun kurduğu ve gönderdiği tabii düzene yönelerek aramalıdır.

Aksi halde kişi, bozuk bir yapıya karşı "kabul etmiyorum" diyemiyorsa yapının getirmekte olduğu zorlukları da aşamayacaktır. Ya kendisi o yapıdan geçici fayda elde ederek başkalarına karşı zulüm uygular ya da bizzat kendisi sistemin acı çeken kurbanı olur. Bu kişinin ahirette de ayrı bir acı çekeceği muhakkaktır.

Yarım ağızla "ben zaten bu duruştayım" demek yeterli gelmeyecektir. Samimiyetsiz duruş, ilave zarardan başka bir etki oluşturmaz. Çıkacak olan sonuçları yukarıda, mücadeledeki yanlışlar bölümünde etraflıca gösterdik.

Çözümün İlk Adımı

Müslümanlar önce zihinleri köleleştiren prangalardan kurtulmak için "la-ilaha" derler ve sonra gerekli tüm adımları, Allah'ın tabiatıta koyduğu kural ve yasalar üzerinden, yollarına devam ederler.

İşte burası meselenin gerçek kilit ve başlangıç noktasıdır! Burası hayatın dönüm noktasıdır. Bu noktaya gelip yeniden başlangıç yapamayanlar, ileri-geri yalpalamaya, tutarsız davranmaya ve başarısız olmaya devam edeceklerdir.

Doğru duruşa geçip doğru davranışa yönelenler ise zenginliğin ve huzurun izine ulaşacaklardır. Onlar bu dünyanın kendilerine hizmet eden bir ortam olduğunu, her şeyin kendileri için yaratıldığını göreceklerdir. Huzurun, barışın, toplumlar arası kaynaşmanın, insanların mutluluğunu inşa etmenin kolayca mümkün olduğunu göreceklerdir. Kâfir-Müslüman, her türlü inancın bir arada huzur içinde yaşayabileceği bir ortamı görüyor olacaktır. Kapitalist düzenin bir topluma veremeyeceği zenginliği yaşamak, teknolojinin nimetlerinden azami derecede faydalanmak için hangi adımların atılması gerektiğini göreceklerdir. Bilim ve teknolojinin nasıl daha fazla ivme kazanabileceğini anlayacaklardır.

Yazılarımızın bundan sonraki bölümleri, çözüm odaklı görüşlerimiz olacaktır. Ancak bu bölümler "la-ilaha" duruşunu başarıyla aşanları ilgilendirecektir.

Notlar

1. Bunların nasıl işletildiğine dair bilgiye bu derginin önceki sayılarına ve diğer kaynaklar bakılabilir.
2. Ey inanıp güvenenler, Allah'tan çekinerek korunun! O'na gerçekten güveniyorsanız, kalan faiz alacaklarınızdan vazgeçin! Eğer vazgeçmezseniz, Allah ve elçisi tarafından açılmış bir savaşın içinde olduğunuzu bilin! [Bakara 2/279]